

Mit udgangspunkt er fortsat, at staten i nødvendigt omfang kan give støtte til trafikbetjeningen af Bornholm.

Spm. nr. S 781

Til finansministeren (7/12 2000) af:

Ester Larsen (V):

»Kan ministeren bekræfte, at der skulle være eksempler på, at staten – herunder Finansministeriet – indgår lønaftaler med ansatte, som medfører, at det offentlige betaler til forsikringsordninger, der tilsikrer de pågældende offentligt ansatte hurtig behandling på privathospital, hvorved der gives en klar fortrinsstilling i forhold til hovedparten af den danske befolkning, der er underlagt sygehuslovens bestemmelser om lige adgang til behandling?«

Svar (14/12 2000)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Ingen af de af Finansministeriet indgåede kollektive overenskomster, pensionsaftaler eller lønaftaler indeholder elementer som omtalt i spørgsmålet.

Finansministeriet har endvidere ikke kendskab til, at der for statsansat personale er indgået individuelle aftaler med et indhold som omtalt.

I forbindelse med overenskomstfornyelsen i 1999 på det statslige arbejdsmarked er det aftalt, at den generelt for statsansatte gældende gruppelevsordning udvides med en dækning ved kritisk sygdom. Dækningen indebærer, at en medarbejder, der konstateres at lide af en kritisk sygdom af en nærmere beskrevet karakter, får udbetalt en forsikringssum, der fra 1. april 2000 udgør 100.000 kr. Forsikringssummen kan anvendes efter medarbejderens frie valg.

Spm. nr. S 820

Til sundhedsministeren (11/12 2000) af:

Ester Larsen (V):

»Hvad er årsagen til, at sagerne om vaccinationsskader er behandlet i Lægemiddelstyrelsen

Bivirkningsnævn, når aftalen med Sundhedsministeriet var, at alle sager om vaccinationsskader skulle behandles på epidemiologisk afdeling på Serumintituttet indtil 1. november 1999 med den begrundelse, at der ikke var ekspertise i Lægemiddelstyrelsen?«

Svar (21/12 2000)

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Jeg har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Lægemiddelstyrelsen, der oplyser følgende:

»Det lægges til grund for besvarelsen, at der med »vaccinationsskader« menes bivirkninger, der indtræffer i forbindelse med en vaccination.

Ifølge lægemiddelovens § 35 kan Lægemiddelstyrelsen »i sager om lægemidlers bivirkninger« rådføre sig med Bivirkningsnævnet. Ved en bivirkning forstås en skadelig og utilsigtet reaktion (hændelse), som indtræder ved normal dosering af et lægemiddel med henblik på forebyggelse, diagnosticering eller behandling af sygdom eller til ændring af fysiologiske funktioner.

Bivirkningsnævnet overvåger og vurderer, om uventede eller utilsigtede reaktioner i forbindelse med behandling med lægemidler kan relateres til et eller flere lægemidler. Da vacciner er lægemidler, vurderer Bivirkningsnævnet også utilsigtede reaktioner hidrørende fra vacciner. Dette har Bivirkningsnævnet gjort i de sidste 30 år.

I forbindelse med børnevaccinationsprogrammet har Statens Serumintitut varetaget en del af denne overvågningsfunktion. Det har imidlertid været kutyme, at formodede bivirkninger blev indberettet til såvel Statens Serumintitut som Bivirkningsnævnet. Bivirkningsnævnet har som et naturligt led i sit opdrag bedømt indberetningerne. Og det har været i tråd med begge institutioners opdrag, at hændelser, der havde forbindelse med vaccinationer, er blevet bedømt begge steder.

Med virkning fra 1. januar 1999 indberettes bivirkninger i forbindelse med vaccinationer udelukkende til Lægemiddelstyrelsen. Den faglige vurdering af indberetningerne foretages i et udvalg under Bivirkningsnævnet, jf. besvarelse af spørgsmål S 639.«